

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

29 NOVEMBER 1994

ONTWERP VAN DECREET

houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

VERSLAG

namens het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant
uitgebracht door mevrouw S. Creyf
aan de Commissie voor Financiën en Begroting

Samenstelling van het comité :

Voorzitter : de heer H. Suykerbuyk.

Vaste leden : de heer G. Cardoen, mevrouw S. Creyf en de heren G. Geens, W. Martens en H. Suykerbuyk ;

de heren R. De Wulf, F. Dielens, L. Peeters en R. Swinnen ;

de heren W. Cortois, M. Seghers en F. Vermeiren ;

de heer J. Van Hauthem ;

de heer E. Van Vaerenbergh ;

de heer A. De Boeck.

Plaatsvervangers :

de heren J. De Seranno en H. Marsoul, mevrouw T. Merckx-Van Goey en de heren M. Van Peel en E. Van Rompuy ;

de heren M. Logist, A. Schellens, J. Timmermans en D. Van der Maelen ;

de heren R. Daems, L. Pierco en S. Platteau ;

de heer F. De Man ;

de heer V. Anciaux ;

de heer W. De Vlieghe.

Zie :

15 (1993-1994)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen I tot XXV
- Nrs. 2 tot 7 : Amendementen
- Nr. 8-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken
- Nr. 8-B : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
- Nr. 8-C : Verslag namens de Commissie voor Cultuur
- Nr. 8-D : Verslag namens de Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid
- Nr. 8-E : Verslag namens de Commissie voor Huisvesting Ruimtelijke Ordening en Landinrichting
- Nr. 8-F : Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
- Nr. 8-G : Verslag namens de Commissie voor de Media
- Nr. 8-H : Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
- Nr. 8-1 : Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer
- Nr. 8-J : Verslag namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid

DAMES EN HEREN.

Het advies- en overlegcomité Brussel en Vlaams Brabant heeft zich op 14 november 1994 gebogen over de begroting van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en dat deel van de uitgavenbegroting dat specifiek betrekking heeft op Brusselse initiatieven.

1. Toelichting bij het ontwerp van decreet houdende de begroting 1995 door de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

Bij vergelijking van het programma ll. 1 „Brusselse Aangelegenheden” in de ontwerpbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1995 met de begroting van het jaar 1994, stelt men vast dat de effectieve bestedingsmogelijkheden met 30 miljoen frank teruglopen.

Deze daling is verklaar- en aanvaardbaar. Bovendien kon het belangrijkste gegeven, de dotatie aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie, worden veilig gesteld. Zij bedraagt 462,3 miljoen frank.

Tijdens de bilaterale begrotingsgesprekken werd de minister immers voor de keuze gesteld : ofwel de dotatie aan de VGC inkrimpen met 60 miljoen frank ofwel zelf 60 miljoen frank inleveren op het reeds genoemde programma „Brusselse Aangelegenheden”. Vermits de VGC nieuwe inkomsten heeft uit de Sint-Michielselden en daaruit zelfs reserves kan aanleggen, moest de minister eerst onderhandelen met de leden van het College van de VGC over een vermindering van hun dotatie met 60 miljoen.

De collegeleden weigerden dit omdat de reserves uit de Sint-Michielselden zullen smelten als sneeuw voor de zon vanaf het ogenblik dat de VGC het in Brussel verstrekte onderwijs van de provincie Brabant overneemt, wat gebeurt op 1 januari eerstkomend.

Het is uitgesloten dat de Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid ten aanzien van de Brusselse Vlamingen en meer specifiek ten aanzien van de VGC, dat hun slaginstrument bij uitstek is, niet langer volledig zou opnemen. Vandaar dat het de minister verheugt dat de voor Brussel belangrijkste begrotingspost, namelijk de dotatie aan de VGC, niet alleen gehandhaafd blijft maar zelfs verhoogt met 8,9 miljoen.

Een tweede belangrijk ondersteunings- en uitstralingselement van en voor de Vlaams-Brusselse Gemeenschap is de regionale TV-Brussel. In de ontwerpbegroting wordt de subsidie aan deze zender eveneens op hetzelfde niveau gehouden als in 1994. Dit impliceert dat TV-Brussel zijn activiteiten onverminderd kan blijven verderzetten.

Er bleef de minister bijgevolg niets anders over dan te besparen door het verleggen van accenten of het spreiden van initiatieven. Na harde onderhandelingen werd de totale inlevering beperkt tot 30 miljoen frank of tot de helft van het gevergd bedrag. Deze inkrimping van de bedragen werd zeer rationeel overwogen en volkomen beleidsmatig aangepakt.

De minister verwijst naar het internationaal „Kunstenfestival des Arts” dat in 1994 39,7 miljoen frank subsidie ontving van de Vlaamse Gemeenschap. Voeg daarbij de 6 miljoen frank van VGC en dan komt men tot 45,7 miljoen frank Vlaamse subsidies, tegenover 9,4 miljoen frank van de Franse

Gemeenschap en 6 miljoen frank van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Om dit festival een werkelijk co-cultureel karakter te geven is een evenwichtige subsidiëring op termijn absoluut noodzakelijk. De minister werd in dit verband geconfronteerd met een dubbel probleem : enerzijds budgettaire beperkingen, anderzijds een onevenwichtige financiering. Deze dreigde voor 1995 nog onevenwichtiger te worden. Kort voor de afsluiting van de begrotingsbesprekingen in de Vlaamse regering kreeg de minister een schrijven van de minister van Cultuur in de Franse Gemeenschapsregering. Deze drong aan op een tweejaarlijks in plaats van een jaarlijks festival en liet verstaan dat de subsidiëring voor 1995 – in zijn ogen een voorbereidingsjaar – weliswaar zou behouden blijven maar nog beperkter zou zijn dan in 1994.

Om al deze redenen werd de toelage aan het Kunstenfestival dan ook met de helft – hetzij 19,9 miljoen frank – gereduceerd.

Moet het festival jaarlijks of tweejaarlijks plaats hebben ? Er kunnen argumenten aangevoerd worden voor beide opties. Sommigen pleiten voor een tweejaarlijks festival omdat het ritme en de druk op de programmatie van de bestaande instellingen te groot zou zijn bij een jaarlijks gebeuren. Anderen, waaronder de organisatoren van het Kunstenfestival zelf, leggen de nadruk op de noodzaak van continuïteit en inbedding in de bestaande structuren, wat een jaarlijks festival veronderstelt.

Uiteindelijk is dit een artistieke keuze. Beide opties zijn nog mogelijk. Het Kunstenfestival zelf wenst hoe dan ook in 1995 aanwezig te zijn, zij het met een beperktere editie dan in 1994. Met de middelen die de Vlaamse Gemeenschap verschaft, is dit mogelijk. De organisatoren voeren hierover nog gesprekken met de Franse Gemeenschap.

Een tweede post waarop diende te worden ingeleverd is het krediet „Allerhande uitgaven inzake Brussel”. Dit krediet is hoofdzakelijk bestemd om de uitstraling van Brussel als hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap te verzekeren en om beleidsvoorbereidend werk ten aanzien van Brussel-Nederlands te verrichten. Dit beleidsvoorbereidend werk wordt hoofdzakelijk gepresteerd via studie- en onderzoeksopdrachten. Vermits 1995 het laatste jaar is van de huidige legislatuur lijkt het niet zo opportuun om in dat jaar nog veel beleidsvoorbereidende studieopdrachten te geven. Dergelijke opdrachten dreigen immers tot resultaten te leiden die niet bekeken worden, laat staan geïmplementeerd. Dat is dan ook de reden waarom het bedoelde krediet „Allerhande uitgaven inzake Brussel” met 20 miljoen frank kon worden verminderd. De minister rekent er evenwel op dat dit bedrag in 1996 opnieuw op het huidige peil gebracht worden.

Een laatste begrotingspost die de minister in het kader van het programma 11.1 dient te belichten, zijn de trekkingsrechten van de VGC op het Vlaams investeringsfonds. Deze trekkingsrechten zijn decretaal geregeld via een voorafname voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Deze decretale regeling wordt bevestigd in het begrotingsdecreet waardoor het beschikbare krediet met één miljoen frank stijgt in vergelijking met 1994 en zodoende op 61 miljoen frank komt.

Tot daar de toelichting over het programma 11.1 van de ontwerpbegroting 1995.

De minister meent de Commissie de interessante informatie niet te mogen onthouden over andere begrotingsposten die een specifieke invloed hebben op de Vlaamse aanwezigheid in Brussel en op het beleid van Vlaanderen ten aanzien van zijn hoofdstad.

Een belangrijk element hierin is het Fonds voor kansarmoedebestrijding waaruit de VGC zoals dit jaar ook in 1995 maximaal 30 miljoen frank kan putten.

Er is ook nog de bijzondere aandacht die in het decreet inzake de decentralisatie van het lokale jeugdwerk werd besteed aan de ontplooiing van het jeugdwerk in de Brusselse agglomeratie. De Vlaamse jeugd in Brussel krijgt door dit decreet een heel wat ruimere armslag. In 1994 zal circa 26 miljoen frank worden besteed voor de jongeren in Brussel, in 1995 33 miljoen frank, hetzij 6 percent van de 550 miljoen frank die beschikbaar zijn voor Vlaanderen, inclusief Brussel. Het leek de minister en ook de Vlaamse Raad nodig om te investeren in de Brusselse jeugd die, samen met de opvoedingswereld, de toekomst vormt van de Vlaamse Gemeenschap in de hoofdstad.

De minister deelt mee dat Brussel over afzienbare tijd over een nieuw jeugdverblijfcentrum zal beschikken. Dit komt tot stand via een nauwe samenwerking tussen de VZW Jeugd en Stad en het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Het was de hoogste tijd vermits de jeugdherberg „Bruegel” steeds overvol is. Tenslotte wijst de minister erop dat de begrotingspost „toelagen aan diverse Brusselse podia” met 1,6 miljoen frank stijgt tot 69,4 miljoen frank. Dit betekent dat de werkingsmogelijkheden van de Ancienne Belgique, de VZW Luna-theater, het kinder- en jeugdtheater Bronks, de VZW Paleis en de Beursschouwburg lichtjes kunnen toenemen.

2. Bespreking

2.1. *Brief Rekenhof met betrekking tot de VZW Luna-theater – Bevoegdheidsoverschrijding*

Verschillende leden (S. Creyf, L. Peeters, A. De Boeck) verwijzen naar het afschrift van de brief van 7 november 1994 van het Rekenhof aan minister H. Weckx.

Het Rekenhof stelt een bevoegdheidsoverschrijding vast in hoofde van de Vlaamse Regering bij de oprichting van de VZW „Luna-theater”.

De VZW Luna-theater beheert een patrimonium dat de Vlaamse regering in erfpacht heeft overeenkomstig een beheersovereenkomst. Het Rekenhof klaagt aan dat de oprichting van de VZW, het goedkeuren van de statuten ervan en het instellen van de toezichtsmodaliteiten erop niet bij decreet zijn gebeurd wat in strijd is met artikel 9 van de Bijzonder Wet van 8 augustus 1980.

Minister H. Weckx deelt mee dat hij deze aangelegenheid grondig zal onderzoeken en terzake overleg zal plegen met het Rekenhof.

2.2. *Commentaar bij de begrotingscijfers*

Mevrouw S. Creyf verheugt zich over de groei van de dotatie aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Zij ziet hierin de vertaling van het belang dat Vlaanderen hecht aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel. De vrees dat men deze zou verminderen omwille van het te verwachten aandeel in de trekkingsrechten op het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest blijkt voorlopig ongegrond. De aanwending van de trekkingsrechten door de VGC zal gebeuren op basis van een programma. Dit programma krijgt volop vorm.

Mevrouw S. Creyf onderschrijft de beleidskeuze van de minister om eerder te besparen op studiekosten dan op de budgetten voor promotionele acties die de Vlaamse aanwezigheid te Brussel moeten ondersteunen.

2.3. *De assymetrische evolutie van de structuren – Gevolgen voor de Vlaamse Gemeenschap in Brussel*

De heer G. Geens wijst op de sluipende verschuiving van de bevoegdheden van de Franstalige Gemeenschap te Brussel naar het Waalse Gewest toe. De Franse Gemeenschap te Brussel verschrompelt ogenschijnlijk. Dit is alleszins het beeld dat men van buitenuit krijgt. Deze evolutie van Franstalige zijde dreigt ook het belang van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel in de verdrukking te brengen. Het valt de heer G. Geens verder op dat in het politiek taalgebruik de gewesten voorrang krijgen op de gemeenschappen. Men spreekt in België in de eerste plaats over de drie gewesten en pas op de tweede plaats over de gemeenschappen. De Grondwet vermeldt daarentegen eerst in artikel 2 dat België drie gemeenschappen heeft en daarna in artikel 3 dat België drie gewesten omvat.

In deze context is het van belang dat de Vlaamse Gemeenschap te Brussel alle kansen krijgt en dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschap hier complementair toe bijdragen.

In dit verband wijst de heer G. Geens nog op het in gebreke blijven van de Brusselse gemeenten. In de hele Vlaamse Gemeenschap zijn de gemeenten de dragers bij uitstek van het gemeenschapsgebonden beleid waaronder de culturele ontplooiing. In Brussel-19 blijven de gemeenten – ook de rijke – in gebreke ten aanzien van de Nederlandse cultuur. De administratieve voogdij t.a.v. deze gemeenten berust bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Van hieruit dient men er dus op toe te zien dat de Brusselse gemeenten hun verantwoordelijkheid t.o.v. de Vlaamse Gemeenschap en haar cultuur opnemen.

Minister H. Weckx bevestigt dat de Franstalige Gemeenschap de uitoefening van een deel van haar bevoegdheden doorschuift naar enerzijds het Waalse Gewest en anderzijds de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF) in Brussel. Zodoende heeft de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF) een ruimere juridische armslag gekregen dan de VGC.

Toch wil de minister graag het bestaande model voor Brussel behouden waarbij de Brusselse Vlamingen volwaardig deel uitmaken van de gehele Vlaamse Gemeenschap. De minister is geen voorstander van het verlenen van decreetgevende bevoegdheid aan de VGC. Delegatie naar aanleiding van bepaalde dossiers moet echter wel kunnen en kan zelfs wenselijk zijn om op de Brusselse concrete situatie adequaat te kunnen inspelen.

In antwoord op de bedenking van de heer G. Geens betreffende de verdringing van de gemeenschappen door het gewest te Brussel stelt de minister dat de Vlaamse strategie om de band met de Brusselse Vlamingen vanuit Vlaanderen zo sterk mogelijk te maken het enige juiste antwoord is. Daarom zou het goed zijn dat de Vlaamse Raad deze strategie vertaalt in haar structuren. Het advies- en overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant zou als volwaardige commissie kunnen fungeren. Men zou kunnen opwerpen dat het oprichten van een aparte provincie Vlaams-Brabant haaks staat op deze strategie. Toch is dit niet zo. Vanuit de provincie Vlaams-Brabant wordt ingespeeld op het algemeen Vlaams beleid. Dit neemt niet weg dat het beleid van het Vlaams Gewest repercussies heeft op de situatie te Brussel en omgekeerd.

2.4. Vlaamse culturele aanwezigheid in Brussel

Brussel heeft behoefte aan een focus op de Vlaamse-Nederlandse cultuur. De talrijke niet-Belgen die in het Brusselsse wonen zouden moeten kunnen kennismaken met een brede waaier van het beste van wat de Nederlandse cultuur te bieden heeft. De Nederlanders, die hun cultuur nooit hebben moeten verdedigen zoals de Vlamingen, zijn minder cultuurbewust en moeilijk te bewegen om een Brussels „Schaufenster” van de Nederlandse cultuur mee te financieren.

De heer G. Geens vraagt zich af of het Flagey-gebouw hiervoor niet de goede lokatie zou zijn. Hoe dan ook moet de financiering samen met de Nederlandse overheid gebeuren.

De minister verklaart dat hij sinds geruime tijd deze gelegenheid ter sprake brengt in het comité van ministers van de Nederlandse Taalunie. Er is een fundamenteel meningsverschil tussen de Nederlanders en de Vlamingen die naangaande.

De Nederlanders voelen blijkbaar meer voor een lobbyplaats naar de Europese Gemeenschap toe terwijl de Vlamingen het accent leggen op een „cultuurhuis”. Het overbrengen van de zetel van de Taalunie naar Brussel zou ook een oplossing kunnen bieden. Een Nederlandstalig cultureel centrum zou hierbij kunnen worden ondergebracht. Nu de Taalunie in haar vijfjarenplan prioritair aandacht wil besteden aan het Nederlands als werktal in de Europese instellingen lijkt dit een zinvolle denkpiste te zijn.

Bij herhaling wordt gesteld dat de internationale roeping van Brussel noopt tot extra infrastructuurwerken waarvoor het Brussels gewest extra-middelen opeist. De heer G. Geens vestigt in dit verband de aandacht op de bijdrage die de Vlaamse Gemeenschap levert aan de renovatie van Brussel (Boudewijncomplex, Herrera-hotel, voormalig Postgebouw). Daarbij komen nog de door de federale overheid naar de gemeenschappen (en gewesten) overgedragen goederen die de Vlaamse Gemeenschap naar best vermogen zal beheren. Zo bekeken levert de Vlaamse Gemeenschap een meer dan behoorlijke bijdrage bij de instandhouding van het Brussels patrimonium.

De minister beaamt dit. De inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap hebben een bewustwordingsproces op gang gebracht en zijn relatief gesproken meer dan behoorlijk. Hierop moet meer de aandacht worden gevestigd. De Franse Gemeenschap blijft in vergelijking hiermee sterk in gebreke. Het Brussels Gewest daarentegen doet wel inspanningen om het Brussels patrimonium te valoriseren.

2.5. TV Brussel

Verskillende leden (S. Creyf, Leo Peeters) onderstrepen het belang van de dotatie voor de regionale televisie TV Brussel, de gemeenschapsondersteunende component bij uitsteking. Het is verheugend vast te stellen dat de kwaliteit en de kijkdichtheid goed zijn.

De heer Leo Peeters wijst erop dat Vlamingen uit de rand – waarbij hij zichzelf rekent – met belangstelling de nieuwsuitzendingen van TV Brussel op BRT bekijken. Het lid vreest dat hier verandering komt zodra Halle-Vilvoorde met een eigen regionale televisie start. Hij hoopt dat de BRT deze dienstverlening aanhoudt.

De minister beaamt het grote impact van TV Brussel op de Vlaamse aanwezigheidspolitiek in Brussel. De regionale

televisie Halle-Vilvoorde zal, zoals ook de regionale televisie Leuven, uiteraard voorrang geven aan nieuws uit de regio. Voor de aanmaak en de werving van reclame voorziet het decreet in de mogelijkheid samenwerkingsverbanden op te zetten. De minister meent dat een optimale samenwerking van de regionale televisiestations met T.V. Brussel in deze aangelegenheid zeker moet worden aangemoedigd.

2.6. Internationaal Kunstenfestival

Verschillende leden maakten bedenkingen bij de organisatie van het Internationaal Kunstenfestival en zijn financiering. Mevrouw S. Creyf kan akkoord gaan met een tweejaarlijks festival. Dit bevordert de kwaliteit en heeft het voordeel dat niet elk jaar de programmatie van de Brusselse podia zelf wordt beconcurrereerd.

De heer Leo Peeters vraagt of de minister reeds gesprekken had met de initiatiefnemers. Wat is hun houding tegenover de door de minister voorgestelde oplossing om in 1995 slechts een beperkte editie te laten plaats hebben ? Wat is in dat geval de houding van de Franstalige Gemeenschap inzake de financiering ?

De heer E. Van Vaerenbergh wijst de leden erop dat vanuit de Vlaamse Gemeenschap veel middelen aan Brussel worden besteed, omdat de Vlaamse Gemeenschap belang hecht aan haar culturele uitstraling, ook te Brussel. Indien nu, zoals met het Internationaal kunstenfestival gebeurt, de Franstaligen ervoor terugdeinzen hun rechtmatig aandeel in gemengde initiatieven met een Europese uitstraling te betalen, dient dan de Vlaamse Gemeenschap, de zwakke schakel, het leeuwedeel van de kosten te dragen ? De heer Van Vaerenbergh pleit ervoor dat de Vlaamse Gemeenschap de inspanningen voor de culturele uitstraling toch zou continueren. Zij kan zich niet veroorloven in Brussel het terrein niet te bezetten.

De minister herhaalt dat hij eerstdaags contact heeft met de initiatiefnemers van het Kunstenfestival en ook met de Franse gemeenschapsminister voor Cultuur. Deze laatste is, in tegenstelling tot de COCOF, wel geneigd het initiatief op bescheiden wijze te steunen dermate dat het stilaan kan groeien.

De organisatoren verkiezen een jaarlijkse editie zo nodig met een beperkte programmatie. Zeker moet worden gewaakt over de inpassing van het festival in de programmatie van de bestaande Brusselse podia. De minister meent dat het Kunstenfestival hoe dan ook best samen met de Franse Gemeenschap wordt georganiseerd en gefinancierd en dit op een evenwichtige wijze. Het mag zeker niet evolueren naar een Vlaams festival dat tweetalig naar buiten wordt gebracht.

2.7. Varia

De heer E. Van Vaerenbergh vraagt aandacht voor de naleving van de taalwetgeving in de Brusselse ziekenhuizen. Wat is de stand van zaken inzake de klachten ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht ?

De heer Leo Peeters vraagt welke weerslag het nieuwe Vlaamse jeugdwerkdecreet in Brussel kreeg. Zijn er initiatieven en zo ja welke en waar ? De minister verwijst naar zijn inleidende uiteenzetting.

Mevrouw S. Creyf vraagt of reeds werk werd gemaakt van een aangekondigde meerjarenstrategie voor Brussel.

De minister verklaart dat een meerjarenstrategie in synergie met alle beleidsverantwoordelijken voor Brussel moet worden uitgewerkt. De grote lijnen moeten worden uitgezet door de Vlaamse Gemeenschap en de VGC. Brussel is hoe dan ook een groot forum dat niet onbenut mag blijven. Zonder in overdreven propagandisme te vervallen pleit de minister voor maximale investeringen in Brussel.

Mevrouw S. Creyf vraagt de minister naar de stand van zaken inzake de omzetting van het DAC-statuuat naar een Gesco-statuuat voor sommige socio-culturele werkers in Brusselse instellingen.

De minister antwoordt dat het dossier van overschakeling van het DAC-statuuat in een Gesco-statuuat voor de socio-culturele werkers spoedig zal geregeld worden. Het dossier wordt in samenspraak met de ministers bevoegd voor Tewerkstelling in het Vlaamse Gewest en het Brusselse Gewest geregeld.

Op vraag van mevrouw S. Creyf preciseert de minister dat voor Vlabinvest voor 1995 niet in nieuwe vastleggingskredieten wordt voorzien omdat de tijdens de voorgaande jaren uitgetrokken kredieten nog toereikend zijn.

3. Indicatieve stemmingen

Ter stemming gelegd worden de aan het Advies- en Overlegcomité toegewezen artikelen inclusief de dotatie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie aangenomen mits één onthouding.

Met eenzelfde stemming stelt het Advies- en Overlegcomité de conformiteit vast tussen de administratieve begroting en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

De verslaggever,

S. CREYF

Waarnemend voorzitter,

E. VAN VAERENBERGH
